

4429 2. Beh. af Lovf. om Tillægsb. for Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 4430

servefondens Forbrug paahviler ham noget egentligt Ansvar, idet han gjør gjældende, at de Foranstaltninger, som han har maattet betale, vare trufne inden hans Tiltrædelse, ialtfald for den største Dels Vedkommende. Der findes Bemærkninger i den Retning flere Steder i den astrykte Skrivelse, og det er meget sandsynligt, at det virkelig forholder sig saaledes; det er Noget man ikke endnu ganske bestemt kan afgjøre. — Jeg skal endnu tillade mig en kort Bemærkning om hele denne Sag. Det forekommer mig at være berettiget at sige, at det Theater, der er blevet opført, er et andet end det, der blev bevilget. Jeg skal ikke forsvare det Udtryk, som Flertallet et Sted i Betænkningen har brugt, om et „brugeligt“ Theater, thi det forekommer mig unegtelig at være uheldigt; men jeg tør paastaa, at man ikke alene for den Sum, der blev bevilget — og det erede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) har ikke læst Loven af 1870, naar han kan sige, at denne Lov kun var et Overflag — kunde faae et brugeligt Theater, men ogsaa et Theater, som tilfredsstillende de fleste og væsentligste af de Fordringer, der fra Smagens og Kunstens Standpunkt maatte kunne gjøres til et saadant Nationaltheater. Hvis der dengang forøvrigt havde været Mulighed for at bevilge en større Sum for at faae et bedre og smukkere Theater, da vilde jeg med stor Fornøjelse have stemt derfor, men Overvejelser af den Art, høre hjemme inden Afgjørelsen traffes, inden Bevillingsmyndigheden har fastsat Summen; naar først Loven er vedtaget, naar først den Sum, som maa bruges, er fastsat, da skal Loven overholdes, og dette er ikke sket. Det er derfor, at der her — jeg kan ikke komme bort derfra — virkelig er sket en Uret imod den kompetente Myndighed, mod den bevilgende Magt, som havde fastsat den Sum, der maatte bruges, og som var kompetent til at fastsætte, hvor stor denne Sum maatte være. Hensigten helliger ikke Midlet; det kan ikke hjælpe, at man har stræbt hen til at faae et bedre og smukkere Theater, naar man for at naae dette Formaal har brugt Midler, som ikke vare forsvarlige; stærkere Udtryk vil jeg ikke bruge, thi jeg slutter mig saare gjerne til den erede Ordsfører i ogsaa for mit Vedkommende at udtale min personlige Hviagtelse for det erede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), der saalange har virket i vort politiske Liv, og af hvem vi yngre i saamange Henseende har kunnet lære meget. Denne Sag afgiver et nyt Exempel paa, hvor vig-

tigt det er, hvorledes der administreres, og at Lovene udføres i den Mand og i den Mening, hvori de ere givne. Vi havde dengang et Ministerium, der ikke søgte sin bedste Støtte i Folkerepresentationen og som heller ikke kan antages at have søgt sin største Ros i at udføre Loven i den Mand og i den Mening, hvori Folkerepresentationen havde vedtaget den. Naar vi engang faae Ministre, der søge deres bedste Støtte i Repræsentationen og deres største Ros i at udføre Lovene i den Mand og i den Mening, hvori de ere givne, da ville saadanne Historier som denne Theaterhistorie og som den meget beslægtede Historie med Marmorfirken ikke mere fremkomme.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): Det erede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Echjöring) udtalte fornylig sin Forundring over, at der ikke paa et tidligere Stadium med et eneste Ord var givet det høie Thing nogen Oplysning om, at der var brugt Penge af Reservefonden eller Overskudsbeholdningen ved Theatret, og at det som Følge deraf havde valet den største Overraskelse, da denne Sag kom frem. Jeg maa imidlertid tillade mig, at henvise til Anmærkningerne til Finantsloven, idet jeg maa gjøre opmærksom paa, at paa den Tid, Finantsloven blev fremlagt her, var der naturligvis endnu ikke nogen Mulighed for at danne sig en klar Forestilling om, hvad der virkelig var brugt af Reservefonden, efterform alt Arbejdet endnu paa den Tid var igang; kun fremgik det bestemt for Ministeriet, at der vilde blive brugt flere Summer af Overskudsbeholdningen, om ikke omtrent det Hele, med Undtagelse af det, der var nødvendigt til Driften. Med den erede Formands Tilladelse skal jeg oplæse hvad der staar Pag. 571 i Anmærkningerne til Finantsloven om Theatret at det „i det forløbne Femaar er ikke blot kommet ud af det uden yderligere Tilskud, men ogsaa har henlagt en saa stor Sum, at denne kan strække til, ikke blot til at afholde de betydelige Overflytningen til og Driften i det ny Theater vedkommende Udgifter, men ved Siden deraf bære Udgiften til Maskineriet, som bevilgedes i Finantsaaret 1874—75, og endda have den til Driftens Fortsættelse nødvendige Beholdning osv. Deri har jeg netop villet give Thinget en foreløbig Meddelelse om, at der af den opsparede Kapital var anvendt en betydelig Del til Driften i det nye Theater, saaledes at der endda var en Sum tilbage. At der iøvrigt ikke